

175

Besluit van 4 maart 1985, houdende regelen met betrekking tot de invoer van vleesprodukten verzonden uit de Lid-Staten van de EG

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van 20 augustus 1984, DG Vgz/VVP, nr. 142312, gedaan in overeenstemming met de Staatssecretaris van Landbouw en Visserij;

Overwegende, dat het gewenst is regelen te stellen met het oog op vleesprodukten, welke uit Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen naar Nederland zijn verzonden, zulks in verband met de richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 21 december 1976 nr. 77/99/EEG (Pb EG 1977 L26);

Gelet op de artikelen 30 en 30a van de Vleeskeuringswet (Stb. 1958, 72);
Gehoord de Adviescommissie Vleeskeuringswet (advies van 14 november 1983);

De Raad van State gehoord (advies van 28 januari 1985, nr. W13.84.0493/21.5.03.);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van 15 februari 1985, DG Vgz/VVP, nr. 80370, uitgebracht in overeenstemming met de Staatssecretaris van Landbouw en Visserij;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

1. In dit besluit wordt verstaan onder:
 - a. de wet: de Vleeskeuringswet;
 - b. Onze Minister: Onze Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur;
 - c. de inspecteur: de inspecteur van het Staatstoezicht op de Volksgezondheid, voor het betrokken deel van het land belast met het toezicht op de naleving van de wet;
 - d. vlees:
 - 1°. vlees als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onder a, van de wet, voorzover afkomstig van eenhoevige dieren, runderen, buffels, schapen, geiten en varkens, die als huisdieren worden gehouden, met uitzondering van ongeboren vruchten en mits bestemd voor menselijke consumptie;
 - 2°. vlees van huisdieren behorende tot de soorten kippen, kalkoenen, parelhoenders, eenden en ganzen, dat naar zijn aard geschikt en bestemd is voor menselijke consumptie en dat geen behandeling ter bevordering van de houdbaarheid heeft ondergaan dan wel slechts een koelbehandeling heeft ondergaan;

e. vleeswaren: hetgeen daaronder wordt verstaan bij of krachtens artikel 2, eerste lid, onder b, van de wet;

f. vleesprodukt: produkt vervaardigd van of met vlees dat een andere behandeling heeft ondergaan teneinde een bepaalde houdbaarheid te verzekeren, dan alleen een koelbehandeling, met uitzondering van:

1°. vleesextract, vleessoep, vleesbouillon, vleessaus en soortgelijke produkten zonder stukjes vlees;

2°. gehele, grof of fijn gemalen beenderen, vleespepton, dierlijke gelatine, vleesmeel, zwoerdpoeder, bloedplasma, gedroogd bloed en gedroogd bloedplasma, cellulaire proteïnen, beenderenextract en soortgelijke produkten;

3°. gesmolten vetten van dierlijke vetweefsels;

4°. gereinigde magen, blazen en darmen, geblancheerd, gezouten of gedroogd;

g. behandeling: verhitten, zouten of drogen van vlees al dan niet in samenhang met andere levensmiddelen of een combinatie van deze verschillende procédés;

h. volledige behandeling: een behandeling waardoor de deugdelijkheid van het produkt bij normale kamertemperatuur verzekerd is;

i. onvolledige behandeling: een behandeling waardoor de houdbaarheid van het produkt bij normale kamertemperatuur niet verzekerd is;

j. partij: hoeveelheid vleesprodukten waarvoor hetzelfde gezondheidscertificaat geldt;

k. directe verpakking: eerste omhulsel of eerste verpakking, welke direct in contact komt met het vleesprodukt;

l. buitenverpakking: verpakking van één of meer vleesprodukten, al of niet van een directe verpakking voorzien;

m. officiële dierenarts: door de bevoegde centrale autoriteit van een der andere Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen aangewezen dierenarts;

n. richtlijn: de richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 21 december 1976, no. 77/99/EEG (Pb EG L 26).

2. Onze Minister kan nadere voorschriften geven ten aanzien van de volledige en de onvolledige behandeling van vleesprodukten.

Artikel 2

Het Koninklijk besluit van 6 juni 1922 (Stb. 395) tot uitvoering van artikel 30 van de Vleeskeuringswet (Stb. 1958, 72) is niet van toepassing ten aanzien van vleeswaren, voorzover zij vleesprodukten zijn, die bestemd zijn voor menselijk gebruik en die uit een der andere Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen naar Nederland zijn verzonden, voorzover deze vleeswaren in die Lid-Staten zijn bereid.

Artikel 3

Het is verboden uit een der andere Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen naar Nederland verzonden vleesprodukten op Nederlands grondgebied te brengen, of deze vleesprodukten te verkopen, te koop aan te bieden, af te leveren, ten geschenke te geven, tot vervoer of aflevering voorhanden te hebben, in voorraad te hebben, te vervoeren of te doen vervoeren, indien deze produkten zijn onderworpen geweest aan ioniserende straling, tenzij zulks om medische redenen verantwoord is en duidelijk op het produkt en op het gezondheidscertificaat genoemd in artikel 4, tweede lid, onder h, staat vermeld dat het produkt werd bestraald.

Artikel 4

1. Het is verboden vleesprodukten die uit één der andere Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen zijn verzonden, op Nederlands grondgebied

te brengen, of deze vleesprodukten te verkopen, te koop aan te bieden, af te leveren, ten geschenke te geven, tot vervoer of aflevering voorhanden te hebben, in voorraad te hebben, te vervoeren of te doen vervoeren, anders dan als doorvoer, indien niet voldaan is aan het hierna bepaalde.

2. De in het eerste lid bedoelde vleesprodukten dienen te voldoen aan de volgende eisen:

- a. zij moeten geschikt zijn voor menselijk gebruik;
 - b. zij moeten bereid zijn uit vlees, dat voldoet aan de in de richtlijnen van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 26 juni 1964, no. 64/433/EEG (Pb EG 121), dan wel van 12 december 1972, no. 72/462/EEG (Pb EG L 302) neergelegde voorschriften, of uit pluimveevlees dat voldoet aan de in de richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 15 februari 1971 no. 71/118/EEG (Pb EG L55), neergelegde voorschriften of uit een vleesprodukt dat aan de bij of krachtens dit besluit gestelde eisen voldoet;
 - c. zij moeten bereid zijn door middel van verhitting, zouten of drogen, al of niet gecombineerd met roken of rijpen. Vleesprodukten mogen ook met andere levensmiddelen zijn bereid;
 - d. zij moeten zijn onderworpen geweest aan een keuring door de bevoegde autoriteit;
 - e. zij moeten voldoen aan de normen, die aan een volledige dan wel een onvolledige behandeling door Onze Minister zijn gesteld;
 - f. zij moeten afkomstig zijn uit een door de bevoegde centrale autoriteit van de betrokken Lid-Staat erkend bedrijf;
 - g. zij moeten zijn voorzien van een officieel goedkeuringsmerk;
 - h. zij moeten zijn vergezeld van een gezondheidscertificaat;
 - i. zij moeten op voldoende hygiënische wijze zijn verpakt;
 - j. zij moeten op voldoende hygiënische wijze zijn vervoerd.
3. Onze Minister kan met betrekking tot het in het tweede lid, onder b tot en met e en g tot en met j, bepaalde nadere regelen stellen.

Artikel 5

Onze Minister kan ten aanzien van vleesprodukten die slechts een gering percentage verduurzaamd vlees bevatten regelen stellen, waarbij wordt afgeweken van het bepaalde in artikel 4, tweede lid, onder f, g en h.

Artikel 6

1. Vleesprodukten die uit één der andere Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen zijn verzonden en op Nederlands grondgebied zijn gebracht, anders dan als doorvoer, dienen rechtstreeks te worden vervoerd naar één der door Onze Minister aangewezen plaatsen alwaar zij door een krachtens artikel 27, eerste lid, van de wet aangewezen ambtenaar gecontroleerd worden op de aanwezigheid van krachtens de richtlijn vereiste merken en certificaten alvorens zij in Nederland in de handel worden gebracht.

2. Indien de in het eerste lid bedoelde controle daartoe aanleiding geeft, worden de vleesprodukten gekeurd op geschiktheid voor menselijke consumptie.

3. De in het eerste lid bedoelde ambtenaar kan bij de uitoefening van de dienst worden bijgestaan door een of meer personen, als bedoeld in artikel 25, laatste zinsnede, van de wet.

4. Het in het eerste lid bedoelde onderzoek wordt niet verricht indien aan de in dat lid bedoelde ambtenaar de medewerking geweigerd wordt, waarom deze ten behoeve van het onderzoek verzoekt.

5. Onze Minister kan in overeenstemming met Onze Minister van Landbouw en Visserij nadere regelen stellen met betrekking tot de in het eerste lid bedoelde controle. Onze Minister stelt in overeenstemming met Onze Minister van Landbouw en Visserij nadere regelen met betrekking tot het vervoer van vleesprodukten, die ingevolge het bepaalde in het vierde lid niet zijn onderzocht of ingevolge het bepaalde in artikel 7 niet in Nederland worden toegelaten, dan wel zijn afgekeurd.

Artikel 7

1. Indien vleesprodukten niet voldoen aan de eisen vermeld in artikel 4, tweede lid, onder b tot en met j, worden zij niet in Nederland toegelaten.

2. Indien vleesprodukten zijn gekeurd op de geschiktheid voor menselijk gebruik en daartoe niet geschikt blijken te zijn, worden zij afgekeurd.

3. Beslissingen als bedoeld in het eerste en tweede lid worden vanwege de ambtenaar, die de controle of de keuring heeft verricht met vermelding van de reden van de niet-toelating dan wel de afkeuring, schriftelijk, ter kennis gebracht van de afzender van de vleesprodukten of diens lasthebber.

4. Van de in het eerste en tweede lid bedoelde beslissingen kan de afzender van de partij vleesprodukten of diens lasthebber onmiddellijk het nader oordeel van de inspecteur vragen. De inspecteur neemt alsdan een beslissing, welke in de plaats treedt van die van de ambtenaar die het onderzoek heeft verricht. De beslissing van de inspecteur wordt schriftelijk ter kennis gebracht van de afzender van de vleesprodukten of diens lasthebber.

Artikel 8

Hij die vleesprodukten, die aan het in artikel 6, eerste lid, bedoelde onderzoek of de in artikel 6, tweede lid, bedoelde keuring worden onderworpen, onder zich heeft, is gehouden deze vleesprodukten, indien de in genoemd artikel bedoelde ambtenaar zulks noodzakelijk acht, op te slaan overeenkomstig de door deze gegeven aanwijzingen.

Artikel 9

1. Vleesprodukten die niet voldoen aan de eisen vermeld in artikel 4, tweede lid, of waarop het in artikel 6, eerste lid, bedoelde onderzoek dan wel de in artikel 6, tweede lid, bedoelde keuring niet kon worden verricht, doordat de in dat lid bedoelde ambtenaar de medewerking is geweigerd, kunnen binnen tweemaal vierentwintig uur na de kennisgeving, bedoeld in artikel 7, derde lid, worden teruggevoerd naar het land van herkomst tenzij daartegen uit een oogpunt van volksgezondheid bezwaar bestaat zulks ter beoordeling van de in artikel 6, eerste lid, bedoelde ambtenaar.

2. Onverminderd het bepaalde in het eerste lid is de afzender bevoegd omtrent de redenen, welke geleid hebben tot het niet-toelaten van de vleesprodukten, het advies in te winnen van één der veterinaire deskundigen, die daartoe door de Commissie van de Europese Gemeenschappen zijn aangewezen, zulks met inachtneming van de door die commissie gestelde voorschriften.

Artikel 10

Vleesprodukten, die niet voldoen aan de eisen neergelegd in artikel 4, tweede lid, worden indien zij niet binnen de in artikel 9 gestelde termijn zijn teruggevoerd of niet tot terugvoering daarvan mag worden overgegaan, overeenkomstig door Onze Minister gestelde regelen gemerkt en door de zorg van de ambtenaar, die het onderzoek heeft verricht, onbruikbaar gemaakt voor voedsel voor mens en dier.

Artikel 11

Het bepaalde in de artikelen 3 tot en met 10 is niet van toepassing op:

a. vleesprodukten, welke zich in de persoonlijke bagage bevinden van reizigers in een hoeveelheid van ten hoogste 3 kg per persoon en bestemd zijn voor huishoudelijk gebruik;

b. vleesprodukten, welke zich bevinden in of op een middel van vervoer en bestemd zijn uitsluitend voor het persoonlijk gebruik van hen, die daarin of daarop verblijven;

c. vleesprodukten, vervat in zendingen, welke naar het oordeel van de in artikel 6, eerste lid, bedoelde ambtenaar de bestemming hebben als monster te dienen.

Artikel 12

Met betrekking tot vleesprodukten, welke bereid zijn uit varkensvlees, of welke varkensvlees bevatten, kan Onze Minister eisen dat het vlees hetzij in het land van herkomst op de aanwezigheid van trichinen is onderzocht, hetzij gedurende ten minste drie weken onafgebroken op een temperatuur van ten minste 15°C beneden het vriespunt afgekoeld is geweest dan wel een andere door hem goedgekeurde behandeling heeft ondergaan. De bedoelde vleesprodukten dienen alsdan vergezeld te zijn van een verklaring afgegeven door een officiële dierenarts, dat het vlees vrij van trichinen is bevonden, of de in de vorige volzin vermelde afkoeling heeft ondergaan dan wel dat de vleesprodukten zodanig verhit zijn geweest, dat het inwendige van het vlees een temperatuur van ten minste 80°C heeft verkregen.

Artikel 13

De door Onze Minister krachtens dit besluit gestelde regelen worden in de Nederlandse Staatscourant bekend gemaakt.

Artikel 14

Dit besluit treedt in werking met ingang van een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt op grond van het bepaalde in artikel 25a, derde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

's-Gravenhage, 4 maart 1985

Beatrix

De Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
J. P. van der Reijden

De Staatssecretaris van Landbouw en Visserij,
A. Ploeg

Uitgegeven de *vierde* april 1985

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

Algemeen

Op 21 december 1976 (Pb EG L 26) heeft de Raad van de Europese Gemeenschappen een richtlijn vastgesteld inzake gezondheidsvraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in vleesprodukten. Met ingang van 1 juli 1979 dienden de Lid-Staten hun wetgeving te hebben aangepast.

Vóór die datum diende de Europese Commissie te bepalen voor welke produkten die andere levensmiddelen bevatten en die voor een gering percentage uit vlees of vleesprodukten zijn samengesteld, de voorschriften van de richtlijn niet geheel van toepassing zullen zijn. De Raad van Ministers diende eveneens voor bedoelde datum op voorstel van de Commissie de bepalingen vast te stellen inzake gehakt, vermalen of op soortgelijke wijze fijn gemaakt vlees waaraan andere levensmiddelen of kruiden zijn toegevoegd en een regeling te treffen voor de produkten die niet zijn verhit, gezouten of gedroogd. Ook dienden voor deze datum methoden te worden vastgesteld voor de controle op de naleving van de normen en de toleranties op die normen, ten einde vast te stellen of er sprake is van een behandeling of een volledige behandeling, als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onder d en e, van de richtlijn. Met uitzondering van de regeling betreffende produkten, die voor een gering percentage uit vlees of vleesprodukten zijn samengesteld is nog geen van deze regelingen tot nog toe tot stand gekomen.

De richtlijn bevat een regeling betreffende het intra-communautaire verkeer van vleesprodukten. Uit de in artikel 2 van de richtlijn opgenomen definitie blijkt dat het begrip «vleesprodukt» het in artikel 2 van de Vleeskeuringswet opgenomen begrip «vleeswaar» niet geheel dekt. Enerzijds zijn er «vleesprodukten», die geen «vleeswaar» zijn, zoals pluimveevleesprodukten, anderzijds zijn er «vleeswaren», die geen «vleesprodukten» zijn, zoals gesmolten vetten en gezouten en gedroogde magen, darmen en blazen. Ten slotte zijn produkten, bestaande uit toebereid niet verduurzaamd vlees wel vleeswaren, doch geen vleesprodukten.

Dit heeft geleid tot het voorstel om op grond van artikel 30a van de Vleeskeuringswet een apart besluit in het leven te roepen, waarbij van het op artikel 30 van de wet berustende koninklijk besluit van 6 juni 1922 (Stb. 395) wordt afgeweken. Voorts zij opgemerkt, dat de richtlijn slechts voorschriften bevat omtrent het vlees, waaruit de vleesprodukten zijn bereid, de wijze van verduurzaming van vleesprodukten, de inrichting van de bedrijven waar vleesprodukten worden bereid en de opslag en het vervoer van deze produkten. De richtlijn bevat derhalve geen voorschriften aangaande de samenstelling van vleesprodukten.

Artikelsgewijze toelichting

Hierna volgt, zover nodig, een toelichting op de afzonderlijke artikelen:

Artikel 2

Deze bepaling houdt in dat artikel 30 van de wet alleen niet meer van toepassing is op vleeswaren, voorzover deze zijn vleesprodukten, die in een andere Lid-Staat dan Nederland zijn geproduceerd en van daaruit naar Nederland zijn verzonden. Dit betekent dat ten aanzien van vleeswaren die in Nederland zijn geproduceerd, naar een andere Lid-Staat zijn uitgevoerd, daar zijn geweigerd en vervolgens naar Nederland zijn teruggevoerd, artikel 19bis van het koninklijk besluit van 6 juni 1922 (Stb. 395) van toepassing blijft. Door de toevoeging «die bestemd zijn voor menselijk gebruik» blijft de thans bestaande regeling van kracht ten aanzien van vleeswaren, die bestemd zijn voor dierlijk gebruik dan wel voor andere doeleinden.

Artikel 4

De in dit artikel opgenomen eisen zijn geheel uit de richtlijn overgenomen.

Artikel 5

Het bepaalde in dit artikel geeft de mogelijkheid om, overeenkomstig de in artikel 8, eerste lid, van de richtlijn geschapen mogelijkheid, een afwijkende regeling te treffen ten aanzien van vleesprodukten, die een gering percentage vlees bevatten. De term «verduurzaamd vlees» is gebruikt om aan te geven dat het gaat om vlees, dat een andere behandeling dan een koelbehandeling heeft ondergaan teneinde een bepaalde houdbaarheid te verzekeren.

Artikel 6

De in dit artikel bedoelde controle kan zowel betrekking hebben op de identificatie van vleesprodukten, het onderzoek van het gezondheidscertificaat en de controle of de vleesprodukten wel van een voor de export naar andere Lid-Staten erkend bedrijf afkomstig zijn. Er zal alleen sprake zijn van een systematische controle van de papieren die de vleesprodukten vergezellen. Een keuring van de vleesprodukten heeft alleen plaats als de voorbedoelde controle daartoe aanleiding geeft dan wel er sprake is van andere omstandigheden welke een keuring rechtvaardigen. Er zal derhalve geen sprake zijn van een systematische keuring.

Artikel 7

In het vierde lid wordt voorgesteld ter wille van de rechtszekerheid voor de invoerder en ter verkrijging van een grotere uniformiteit in de keuringsuitspraken de mogelijkheid te openen om de beslissing van de rijkskeuringsdierenarts aan de nadere beslissing van de inspecteur te onderwerpen, uiteraard mits dit op korte termijn geschiedt. Een dergelijke bepaling komt ook voor in het koninklijk besluit van 6 juni 1922 (Stb. 395) inzake de voorwaarden gesteld bij de invoer van vleeswaren (artikel 18a).

Artikel 11

Deze bepaling strekt niet tot uitvoering van de richtlijn, welke anders dan de richtlijn 64/433/EEG inzake gezondheidsvraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in vers vlees, een dergelijke bepaling niet kent, doch is opgenomen, omdat toepassing van de bepalingen van de richtlijn op het hierbedoelde vlees niet rationeel zou zijn en bovendien het op artikel 30 van de Vleeskeuringswet gebaseerde besluit een dergelijke regeling ook kent.

Artikel 12

Nu de in artikel 14, eerste lid, van de richtlijn voorziene methodes van onderzoek op trichinen nog niet zijn vastgesteld evenmin als de gevallen, waarin een dergelijk onderzoek niet noodzakelijk is, zijn krachtens het bepaalde in het tweede lid van genoemd artikel 14 de nationale bepalingen nog van toepassing. Daarom is naar analogie van artikel 9 van het eerdergenoemde koninklijk besluit van 6 juni 1922 het onderhavige artikel opgenomen.

De Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
J. P. van der Reijden

De Staatssecretaris van Landbouw en Visserij,
A. Ploeg